

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 74. Frivola Calvinianorum Prædicantium excusatio contra hasce Regii Deputati querelas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

Sæc. XVII. oppido nociuæ & ad infringendam publi-
 A. C. 1645. cam pacem natæ, hinc Rex adeo temera-
 rios ausus impune abire deinceps nec pati
 vult, nec potest.

§. LXXIV.

*Frivola Calvinianorum Prædicantium
 excusatio contra hæc Regii De-
 putati querelas.*

Aymon l. c. Haud parum delicatos Calvinianorum
 Prædicantium animos pupugithæc
 Regii Deputati objurgatio: ut ergo
 non tam culpas, quam obtemperandi
 necessitatem a se amolirentur, præpri-
 mis novi Regis & Reginæ Regimen
 subdolæ assentationis lenocinio ad sy-
 dera usque extulerunt, quin tamen
 suam suorumque fidem, submissionem
 immotamque erga Regem obedientiam
 plenis buccis deprædicare oblivisceren-
 tur: Postea pollicebantur, quod nul-
 lum commercium per literas cum ex-
 teris habere, & neminem præter De-
 putatos ad suas Synodos, vel alieni-
 genam ad Prædicantis munus admit-
 tere, aut Religionis suæ libros impri-
 mere, vel a sua secta secedentes excom-
 municare, nec in sermonibus injurias
 contra Catholicos evomere, nec popu-
 los ad seditionem commovere velint;
 nec permissuri sint, ut privatæ Provin-
 ciæ

ciæ publica jejunia indicent, vel Præ-Sæc. XVII.
 cones ostiatim eleemosynas colligant, A. C. 1645.
 & pecunias pauperum in alienos usus
 convertant. Postea audacter declara-
 runt, quod sine enormi prævaricatione
 verba Religioni Catholicæ injuria a sua
 fidei confessione delere non valerent,
 eoquod hæc jam centum abhinc annis
 ita fuisset concepta & Francisco II. Regi
 oblata eo fine, ut indicarent abusus,
 quibus ipsi Romanam Religionem sca-
 tere, & reformatione egere credidif-
 sent; hæc vero confessio nunquam im-
 mutata, sed per edictum Nannetense
 fuisset approbata: studiose autem reti-
 cuerunt hi Calvinistæ, quod Franciscus II.
 Henricus IV, ceterique Reges semper
 adversus contumeliosa *Antichristi &c.*
 verba reclamarint. Magis adhuc pro-
 terve excusabant convitia contra Pur-
 gatorium &c. effusa, asserentes, quod
 nunquam Ecclesiæ Romanæ fidem ex
 integro appellarint *Abusum, & fallaciam*
Sathanæ, cum hæc fides in multis con-
 sentiat cum Calviniana Ecclesia, plu-
 res vero alios articulos de intercessione
 Sanctorum, Purgatorio &c. Papæ Pri-
 matu &c. admittere nequeant, sed pe-
 nitus rejiciant, prout eos semper om-
 nes Calvinistæ impugnarunt: quapro-
 pter hæc Synodus omnibus suis Eccle-
 siis inhibuit, ne in Psalterio vel fidei
 suæ

Sæc. XVII. suæ confessione quicquam immutarent.
A. C. 1645. Ita nempe Calvinistæ articulos, quos
 credere nolunt, nunquam validius impugnant, quam convitiis, & injuriis, quas suæ fidei adeo proprias censent, ut hi Prædicantes ipsimet falsi sint, quod si hanc suæ fidei confessionem ab ejusmodi convitiis expurgarent, imposturæ, atque apostasiæ, quæ nec coram Deo nec hominibus excusanda foret, se reos facerent, & vitæ æternæ jacturam incurrerent, quia in materia Religionis simulatione uterentur, perinde ac si palam & sincere suam fidem non profiterentur, duntaxat dicendo: se non credere Papam esse Ecclesiæ caput, non dari Purgatorium &c. sed profiteri tenerentur, quod Ecclesia Romana sit, *abusus, & Sathanæ fallacia, Purgatorium mera fraus, & corruptelarum officina, Papistarum religio, Idololatria, & superstitio &c.* & quod Papa sit Antichristus. Egregia plane sanctitas illius Religionis, quæ convitia in proximum effusa inter Evangelicos fidei suæ articulos computat. Nunquam vero magis impudenti mendacio illudebant Regi, quam dum convitia contra Tridentinum effusa in Genevensem Typographum, in quem nulla ipsis auctoritas esset, rejecerunt, ipsumque se non jubentibus hæc vulgasse dixerunt, imo ut hic ea omisisset, ex
 toto

toto corde suo optare addiderunt, cum Sæc. XVII.
 tamen mox declararent, quod hic idem A. C. 1645.
 typographus nil nisi ea, quæ ab omnibus
 Europæ Protestantibus, qui unanimi suf-
 fragio Tridentinæ Synodi anathemata
 & decreta semper impugnarunt, re-
 cepta vulgarit, & quæ plures Princi-
 pes Catholici, Carolus V. Imperator,
 Henricus II. Carolus IX. pariter im-
 pugnarunt, & per suos Deputatos con-
 tra ea reclamarent: Impudens men-
 dacium, & mendax impudentia! qua-
 lis unquam Princeps Catholicus decreta
 fidei vel anathemata contra fidei erro-
 res in hoc Concilio pronuntiata impu-
 gnavit, vel contra ea protestatus est?
 Enimvero quædam *discipline* decreta
 Franciæ Parlamentum non recepit, Præ-
 fules autem unanimipene suffragio adop-
 tarunt: quando autem ullus ex Gallis hæc
 decreta tanquam *detestabilia* impugnavit?

Negabant insuper, quod suæ sectæ
 exercitium extendissent, ac sese Gu-
 bernatorum mandatis violenter oppo-
 suissent, sed duntaxat Nannetensi e-
 dicto confisæ plures Ecclesiæ ad pri-
 stina sua jura rediissent, cumque Ri-
 bauti jam per septuaginta annos Calvi-
 nianæ sectæ exercitium florisset, &
 primum hujus loci Domina Arnaldum
 Andusanum Præconem immissa mili-
 tum centuria ejecisset, hic juxta an-
 tiquum

Sæc. XVII. tiquum morem ab hujus loci incolis
A. C. 1645. vocatus, suum Ministerium eis impen-
 furus redierit, ast a supremo Occida-
 niæ Prætoze captus fuerit abductus.

Fatebantur quoque, quod quidem
 contra Regii Præfecti interdictum suos
 Deputatos ad præfatas urbes miserint,
 id autem unice factum asserebant, ut
 Regi pro patrociniis grates rependerent,
 & edicti violationes reparari rogarent.
 Uzecienfes vero specialem cum Rege
 transactionem transgressi non fuissent,
 cum nova concessione pro antiquo usu
 nunquam prohibito opus non sit, cam-
 pana autem jam ab antiquo turri fue-
 rit imposta, & paulo ante præfatam
 transactionem ob imminentem turris
 ruinam in quodam Ecclesiæ angulo col-
 locata, mox reparato campanili ad pri-
 stinum locum reposita fuisset.

Quod autem objurgati essent, quasi
 nonnullos ab usu Sacramentorum ex-
 clusissent, qui Filios suos studiorum
 causa ad Jesuitarum Collegia misissent,
 responderunt, se id fecisse juxta disci-
 plinam ipsis per edicta permissam, ac
 propterea hure reprehendi non posse,
 quia suos filios educare tenerentur in
 timore Dei, eosque instituere, quali-
 ter Regi obedire adstringantur, ut hor-
 rorem concipiant contra maledicta quo-
 rundam Catholicorum Casuistarum
 prin-

principia, quæ teneris juvenum ani- Sæc. XVII.
 mis impressa hoc Regnum in lacrima- A. C. 1645.
 rum & doloris mare præcipitassent:

*Nec nos, addebant illi audacter, vio-
 late hujus legis haud amplius nunc soli,
 sicut olim, rei sumus, quia non modo Sor-
 bona, sed etiam tota Parisiensis Universi-
 tas nunc & adhucdum iudicii acta instruit
 contra Jesuitas, eoquod nostram Juventu-
 tem depravarint, & suæ moralis doctrinæ
 veneno infecerint.*

Postea supplicabant, ut ad mini-
 stria promovendi Genevæ &c. sua stu-
 dia absolvere possent, eoquod hæ ur-
 bes arctiori obsequio, quam quævis a-
 lia Christiani Orbis civitas, Franciæ
 Regibus obstrictæ essent, suosque Fi-
 lios in Gallias vicissim mitterent; ex
 illis vero Prædicantibus, qui Genevæ
 &c. studiis vacassent, nullus Monarchiæ
 averfatus fuerit, vel a debito Regibus
 obsequio se vel subditos abstraxerit.
 Denique impediri rogabant, ne a qui-
 busdam adulterino Zelo permotis ob
 Religionem suam molestia afficerentur,
 ipsorumque conscientis violentia infer-
 retur, quod eis etiam concessum est.
 His ita propositis per suos Deputatos
 ad Regem, & Reginam literas absurda
 adulatione plenas dederunt.